

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apis Argvmentosa P. Georgij Schrötelij

Schrötcl, Georg

Coloniæ Agrippinæ, 1633

Vellvs Gedeonis. a.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46515](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46515)

ditatione mea exardescat ignis : flagrem amore tui , dulcissimique nati tui , O castissima Virgo, & Mater : Ignis cœlestis comburat, & absumat in me , quidquid amo præter Deum , & te. Quæ in cælis coronata triumphas in omnem æternitatem. Amen.

VELLVS GEDEONIS.
N I S. a

H Actenus ardebāt Bustus , nunc rore madet Vellus , idem tamen mysterium per vtrumque cælitus Mundo proponitur.

Per hoc Vellus Beatissimam Virginē esse à Spiritu S. præmonstratam, tota Ecclesia Catholica confirmat, quæ in festo Circumcisionis canit; *Quando natus es ineffabiliter ex Virgine, tunc impletæ sunt Scripturæ; sicut pluuia in vellus descendisti, vt saluum faceres genus humanum.* Ita passim SS. Patres intellexerunt, & explicârunt:

M 6

Petrus

a Iudis. 6.

Petrus Chrysologus ita scribit: *a Cœlestis imber, Virgineum in vellus placido se fudit illapsu. & tota Diuinitatis vnda, bibulo se nostræ carnis celauit in vellere, donec per patibulum crucis expressum, terris omnibus in pluuiam salutis effunderet.*

Ecce, ex rore pluuiæ, & quidem sanguinea; madet vellus, madet tellus: irrigatur Mundus, miro lacte, & sanguine. Ecclesia canit cum Venatio Fortunato, de Christo Redemptore nostro, Ut nos lauaret crimine, Manauit vnda & sanguine.

Mysterium hoc pulchrè explicat S. Ambrosius. *b Quid inquam tam silenter, & sine strepitu fit, quam cum imber in lanæ vellus infunditur? Nullius aures sono verberat? &c. Rectè ergo Maria velleri comparatur, de cuius fructu salutaria populis vestimenta texuntur: Vellus planè Maria est; Siquidè de molli sinu eius Agnus egressus est, qui & ipse Matris lanicinium, hoc est, carnem gestans, molli vellere, cunctorum operit vulnera populorum.*

Quis

a Serm. 134. b Serm. 13. de Natali.

Quis nos hac nobili lana vestiatur, ut olim Deus nudos parentes nostros in paradiso? a tege etiam o aureum vellus, peccatorum meorum vulnera, quæ tibi totique curiæ cœlesti horrorem ciere possent.

S. Bernhardus ita hoc mysterium illustrat. b Quid, inquit, illud vellus Gedeonis significat, quod utique de carne tonsum, sed sine vulnere carnis in area ponitur, & nunc quidem lana, nunc vero area rore perfunditur, nisi carnem assumptam de carne Virginis, & absque detrimento Virginitatis? cui utique distillantibus cœlis, tota se infundit plenitudo Diuinitatis; adeo ut ex hac plenitudine omnes acceperimus, qui verè sine illa nihil aliud, quàm arida terra sumus.

Simili dulci affectu de hoc mysterio alibi ita loquitur. c Intuere, o homo, consilium Dei, consilium pietatis. Cœlesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit. Redempturus humanum genus pretium vniuersum

M 7

sum

a Gen. 3.

b Hom. 2. super Miss. c In Natiu. B. Mariæ.

sum contulit in Mariam. Altius ergo intueamini, quanto deuotionis affectu eam à nobis voluerit honorari, quòtius boni plenitudinē posuit in Maria; vt proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiæ, si quid salutis, ab ea nouerimus redundare.

Hugo Cardinalis variè comparat veleri Mariam, *a* Est rore gratiæ plena: Vestis, & protectio simplicium, & innocentium: Mollis, tractabilis & blanda. Imbibit verbum Dei, *conseruabat omnia verba illa in corde suo.* *b* Frigora pellit, errores & imperfectiones, ariditates animarum nostrarum; & præsijs multis ornat.

Ros autem Christus est, *c* quem olim Patres tot clamoribus, & desiderijs exoptârunt. *d* *Rorate cœli de super, & nubes pluant iustum.*

I.

Ros est Christus ex origine, quia de cœlo descendit. *Qui de cœlo venit, super omnes est, Ioan. 3.*

2. Ros

a Super Psal. 71.*b* Luc. 2. *c* Ros: *d* Esa. 44.

2.

Ros occultè, & in silentio cadit. Ita Christus incarnatus, vt multi Angeli id non animaduenterint: de dæmonibus quidem constat, singulari Dei sapientia eos esse deceptos. Ita S. Ignatius in Epist. ad Ephes. S. Hieronymus in i. c. Matthæi Basilius de humana Christi generatione. *Generationem eius quis enarrabit?* Isa. 53.

3.

Ros noctu, & circa auroram cadit, Ita Christus in nocte natus, solatium miseris, *qui in tenebris, & vmbra mortis sedent.*

4.

Conculcatur passim ab hominibus; quod & Christo accidit, *Conculcauerunt me inimici mei.*

5.

Arentia humectat, fertilitatem affert. Ita factum tempore gratiæ, sterilitas ablata, terra nostra (Deipara Virgo) dedit fructum suum.

6. Fru-

a Psal. 55.

6.

Fructibus incrementum dat , calorem , & succum. Extiterè nouæ Virtutes, & doctrinæ tempore Christi, de paupertate Spiritus, Virginitate, iniuriarum tolerantia. Nihil simile olim auditum.

7.

Refrigerat Ros noctis æstum. Ita gratia Dei carnis, aliorumque vitiorum pruritus.

PIÆ CONSIDERATIONES.

I.

Descendit hic Ros cœlestis gratiæ in animas deuotas latenter, rigat ardentia corda, fœcundat, si ita à Deo cum Gedeone petamus, iam non explorandi gratia, sed impetrandi ex fide, & spe firma.

2.

Sed descendit hæc gratia tantum in vellus

VELLVS GEDEONIS. 271

vellus ouinum, simplex, innocuum, & mansuetum; non in Caprinum luxuriæ, non in Leoninum superbiæ, non in Caninum inuidiæ & rancoris, non in Lupinum rapacitatis, nec in Vulpinum dolo-
fitatis. Hugo Cardinalis. a

3.

Dignum animaduersione, quod quando vellus animæ nostræ, plenum est hoc rore cœlesti, tunc corpus nostrum, terra nostra, arida est asperitate vitæ, & pœnitentiæ rigore.

4.

Quando in Litanijis ita compellamus B. Virginem Vellus Gedeonis, ora pro nobis; partim Deum laudamus, propter gratiam huic velleri sacratissimo communicatam, in signum redemptionis generis humani; partim rogare debemus illam, vt velleri cordis nostri, rorem gratiæ impetret.

5.

Decet cum Gedeone exprimere hunc rorem

a In Psal. 71.

rorem cœlestem, in concham cordis nostri, & grato animo colligere, & omni diligentia asseruare hanc gratiam à Deo cordibus nostris communicatam.

6.

Non ineptè etiam illi vellus exprimere dicuntur, qui ex S. Scriptura varios pios sensus, & conceptus, ac doctrinas colligunt. Quin & ij, qui ex omnibus creaturis, & rebus, quas tractamus, aliquid boni colligunt, & piè meditantur.

Non abluam multum, si meminero magnæ fiduciæ in Deum S. Bernardi, qui suo Amanuensi sub diu dictauit epistolam quandam, numero primam. Cū autem repentè copiosa de cœlo pluuia caderet, & Amanuensis fugam captare vellet, prohibuit S. Bernardus, dicens, *Opus Dei est, ipse sua curat.* Quo dicto miraculum Gedeonis renouatum est; nam vndiq; madente terra, Epistola sola, sicca remansit.

Concludo Appendicis loco cum institutione celsissimi Ordinis Aurei Velloris,

ler
pu
D
fo
de
po
en
ui
h
Sa
&
ec
ip
pu
tr
&
di
P
c

leris, quem Anno 1429. instituit Philip-
 pus, cognomento Bonus, Burgundiæ
 Dux Caroli Audacis pater; hic non Ia-
 sonem, iuxta fabellas Poeticas, sed Ge-
 deonem præ oculis habuit, qui cum suis
 populum Dei, à Madianitis, & alijs ori-
 entalibus hostibus, fauente Deo libera-
 uit. In hunc ergo finem Philippus Bonus
 hunc Ordinem instituit, in honorem
 Saluatoris nostri, & laudem B. Virginis,
 & gloriam S. Andreæ, vt certi quidam
 equites Zelo Dei flagrantēs, vna cum
 ipso, contra hostes Ecclesiæ gloriosè
 pugnarent, pro communi eius pace, &
 tranquillitate, ac limitum propagatione,
 & incremento. Qui Ordo in hunc vsque
 diem floret inter Catholicos Reges, &
 Principes, aliosque Dynastas, magno
 cum Ecclesiæ folatio, & fructu.

ORATIO.

Agnosco, adoro, & colo illum rorē
 coelestem, O dulcis Virgo, qui o-
 lim

lim in virgineum vterum tuum descendit. Ah quanto desiderio hunc rorem imbibisti. Animos mihi addit gloriosus Dux Gedeon, qui in signum præsentissimi auxilij diuini, nihil hæsitans, rorem à Deo, de cælo, in siccum vellus descendere petijt: hic inquam mihi animos addit, O gloriosissima cæli Regina, vt in aridum vellus cordis mei, cœlestis gratiæ rorem descendere, humillimè petere audeam, qui noxiùm æstum temperet, & dulci quodam solatio animam meã quæ est sine aqua tibi, recreet. Ecce offero concham cordis mei, ah liceat aliquid exprimere, de plenitudine gratiæ tuæ *riga quod est aridum*, impingua terram cordis mei, vt det fructum suum, ne instar maledictæ illius ficus, exarescam: *laua quod est sordidum*; *foue quod est frigidum*, materno tuo calore, & pio erga omnes tui amantes, affectu. Dignare me vestire, O Mater misericordiæ, hoc sacro velere, & operire multitudinem peccatorum meorum: tege, de quibus erubesco, defende:

de
 m
 m
 li
 q
 o
 l
 t
 o
 f
 F

FAVVS DISTILLANS. 275

defende ab ijs, quæ pauesco. Orna cor
meum molli lana mansuetudinis, vt cum
magna patientia, in aduersis glutiam sa-
liuam meam, & ad iniuriam illatam, tan-
quam Agnus mansuetus, non aperi-
am os meum. Sentiam etiam Gedeonis Ze-
lum in corde meo, *da mihi virtutem con-
tra hostes tuos, & faue, vt meos quoque,
qui quærent animam meam, gloriose
sternam. Quæ in cœlis coronata trium-
phas in omnem æternitatem, Amen.*

THRONS SALOMONIS.

Vide in Lauretanis: Sedes sapientiæ.
fol. 56.

TURRIS EBVRNEA.

Vide in Lauretanis. Turris Daudica
fol. 85.

FAVVS